

הבר אל אהרן ולאל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבבי יצחק פתח ואמר, (זהללים ק) וחסיד יי' מעולם ועד עולם על יראיו וצרכתו לבני בניים. פמה גודלה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבעל היראה עונה, ובכלל העונה חסידות. נמצא שפל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלן ומיל שמיים, אין בו לא עונה ולא חסידות.

רעה מחדימה

מצווה (כ"ט) זו לברך הפהן את העם בכל יום בזקיפות האצבעות, ולברך ברכה בכל يوم, להפיצו ברכות מעלה ומטה. שהרי האצבעות עומדות בסוד עליון, חמץ תוך חמץ. חמץ של ימין וחמש של שמאל. חמץ של ימין הן שבח יותר על אותו של ימין, משום שימין זו יש לה שבח יתר על שמאל. ועל זה בברכה שפברך הפהן את העם, ציריך לזכר ימין על שמאל וליין בענן טוביה.

ובשבורש הפהן את ידיו, השכינה שורה על אותו האצבעות, שהרי הקדוש ברוך הוא הסכים עם הפהן באותו ברכות. וישראל מתחברכים משיין צדדים - מלמעלה ומלמטה. מלמעלה - השכינה ששורה על אותו אצבעות, והכהן שפברך. בא ראה, דברים שעושים, מעוררים דברים למעלה. כמו זה בפרישת אצבעות הפהן למטה, מתעוררת השכינה לבא ולשרה עלינו. וכן כמה מעולם שפערורים דברים הם מהעולם השמיים דברים למעלה, שהרי בהתקשרות שלמטה מתעורר כמה אחר למטה, וזהobarנו בכמה מקומות. והינו טעם הלילב והינו טעם השופר. וכך גם בוגון זה שער אצבעות מעוררות השכינה לשרה לעילא לאנדריא, וכלא בשעתה

דבר אל אהרן ולאל בניו לאמר פה תברכו וגוו'. (במדבר ו) רבבי יצחק פתח ואמר, (זהללים ק) וחסיד יי' מעולם ועד עולם על יראיו וצרכתו לבני בניים. פמה גודלה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבעל כל הטענה חסידות. נמצא שפל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלן ומיל שמיים, אין בו לא עונה ולא חסידות.

רעה מהוינה

פרק נ' (כ"ב) דא לברכה בהנא ית עמא בכל يوم, בזקיפו דאצבען. ולברכה ברכתא בכל يوم, לאשפכחה ברכתא עילא ותפא. דהא אצבען קיימן ברזא עלאה, חמץ גו חמץ. חמץ דימינא, וחמש דשمالא. חמץ דימינא, אינון שבחה יתירה על אינון דشمאלא, בגין, דהא ימינא אית ליה שבחה יתירה על שמאלא. ועל דא בברכתא דקה בריך בהנא ית עמא, אצטיריך? זוקפה ימינא על שמאלא. ולעינא בעינא טבא.

ובד פריש ידיו בהנא, שכינתא שרייא על אינון אצבען, דהא קדרשא בריך הוא אסתכם עמייה דבחנה באינון ברכתא. וישראל מתרכין מתרין סטרין מעילא ותפא. מעילא, שכינתא דשריא על אינון אצבען, וכחנא דקה מברך.

הא חיזי, מלין דקה עבדי, מתערין מלין לעילא. בגוננא דא בפרישו דאצבען דבחנה למטא, אתערת שכינתא למיטי ולשריא עילא. וכן פמה מלין אינון בעלםא, דמתערין מלין לעילא. דהא באתערותא דלטפה, אתער חילא אחרא לעילא. וזה אוקימנא בכמה דוכתי. והינו טעמא דלולב, והינו טעמא דשופר. וכמה אינון בהאי גוונא עשר אצבען, מתרער שכינתא לשרייא עליהו. מתרער עשר דרגין אחרין לעילא לאנדריא, וכלא בשעתה

חדר.

טעם השופר. וכך גם בוגון זה שער אצבעות מעוררות השכינה לשירות עליון. מהעorzות עשר מעילות אחרות להאריך, והכל בשעה אחת.